

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

غوره کونکی: ډاکتر رحمت ربی خیرکیار

۱۳ دسمبر ۲۰۱۵

د زرونو او دماغونو ماینونه

ما خیرکیار ته یو بی نومه چا له جرمني نه یو کتاب رالیږلی دی او هیله یې رانه کړې ده چې یو څه پرې ولیکم. خو په کتاب او په اینټرنیټ کې چا د دغه منلي ژورناليسټ او تاریخپوه د ژوندلیک په اړه څه نه دي لیکلي. اټکل کوم چې افغان ملتې تمایل به یې لاره، یا به یې په افغان ملت گوند کې دوستان لرل؟ زه له دغه کتاب («د زرونو او فکرونو ماینونه») نه دوه برخې غوره کوم او هره برخه د عبدالجلیل وجدی په خپله وینا کې پریږدم. کتاب د ۱۹۹۹ د اپریل په ۴ (۱۵ وری ۱۳۷۸) بشپړ شوی و او په کال ۲۰۰۰ کې خپور شوی و، او ۲۴۰۰ مخونه لري. خپرندوی یې په جرمني کې «د پښتني فرهنگ د ودې او پراختیا ټولنه» ده، او کتاب د دغې ټولني د مشر محمد اصف وردگ په «خاني مالي پانگه خپور شوی» دی. چاپنځی یې «ملت پریس لاهور» دی. که څوک د ښوواند وجدی د ژوند لیک په اړه معلومات لري، هیله ده چې زما سره یې شریک کړي. او س به راشم د وجدی خپلې وینا ته

(۱) باچا خان فخر افغان د جمال مینې تکیه خاني ته تللی و

زما له نه هیرېدونکو خاطر و څخه یوه داده، چې زه د دموکراسۍ په لسیزه [۱۹۶۳-۱۹۷۳] کې د عاشوري د مراسمو په یوه ورځ [په کابل کې] د جمال مینې تکیه خاني ته ورغلم، زما یو ملگری هزاره قربانزاده چې هغه وخت یې له ماسره په یو دفتر کې کار کاوه زما له ورتگ څخه ډیر خوشحاله شو. همدا رنگه د ولسي جرگې یو وکیل اسمعیل مبلغ چې د چا خبره ماورسره (سلام علیک) درلود زما د دغه ورتگ ډیره قدرداني وکړه. زه چې له تکیه خاني څخه وتلم داسې فکر راته پیداشو چې که چیرې د پښتنو ملي مشران د عاشوري په ورځ د جمال مینې تکیه خاني ته ورشي نو د دغه کار نتیجه به د ملي وحدت د لاینګښت له پاره ډیره ښه وي. بس نور کارونه می پرېښودل له هغه ځای نه نیغ د افغان ملت د گوند دفتر ته ورغلم او له دوی نه می وغوښتل چې د هغه گوند له مشر دیپلوم اینجنیر غلام محمد فرهاد او د پښتنو د نامتو مشر خان عبدالغفار خان څخه هیله وکړي، چې د جمال مینې په تکیه خانه کې د عاشوري د ورځې په مراسمو کې برخه واخلي. دواړه مشرانو دا خبره په خوشحالی ومنله. د عاشوري په ورځ کله چې دغه مشران ورسره نور مهم ملي او سیاسي شخصیتونه، د جمال مینې د تکیه خاني نږدې سرک کې له خپلو موټرانو څخه راکښته شول او د تکیه خاني په لوري یې حرکت شروع کړ، یو شمیر هزاره ځوانانو

خان عبدالغفار خان له زمکې څخه پورته کړ او د خپلو پیاوړو متو څخه یې ورته تخت جوړ کړ. په همدغه روان تخت کې یې تکیه خانې ته ور ورساوه او هلته یې په خپل ممبر باندې کښیناوه. ښاغلي مبلغ د هرکلي په وینا کې خان عبدالغفار خان ته وویل: «ما می شنډیم که بیشتر مردم بشما لقب فخر افغان داده ولی، میگویم که شما فخر آسیا نیز می باشید». په مقابل کې یې خان عبدالغفار خان په خپل مخصوص سبک سره د قامولۍ، ورورولۍ، مینې او محبت په باره کې خبرې وکړې.

مور [لیکوال عبدالجیل وجدی] وینو او خبریږو په کومو هیوادونو کې چې سني او شيعه مسلمانان یو د بل تر څنګ ژوند کوي د هغو ملکونو د امنیت مسئولین ډیره زیاته ویره لري ځکه په دغه ورځ احساسات ډیر په خوښ راغلي وي. مگر په هغه ورځ د جمال مینې په تکیه خانه کې د ژبې، نژاد او مذهب په نامه درول شوي دیوالونه ونړیدل. په هغه ورځ یو پښتو عالم استاد [قیام الدین خادم] مرحوم په خپله وینا کې وویل چې مور باید د نن په څیر یو د بل عبادتخانو ته ورشو. په ځواب کې یې محمد اسمعیل مبلغ د استاد نظر تائید کړ، خو یوه توضیح یې ضروري بلله، ویې ویل دلته چې تاسې راغلي یاست دا زموږ تکیه خانه ده، عبادت خانه نه ده. کله نو زموږ اوستاسي عبادت خانه شریکه ده او هغه مسجد دی. دا خو د دموکراسۍ د لسيزې خبرې وي وگورو چې د ثور د کودتا [۱۳۵۷ لمریز=اپریل ۱۹۷۸] نه وروسته حالاتو او روابطو د څه ډول تراژیدۍ بڼه غوره کړه. مخونه: ۸۰ تر ۸۱

خدایه څه شول هغه ښکلي ښکلي خلک.....په ظاهر په باطن سپین سپیڅلي خلک

رحمان بابا

۱۲ دسمبر ۲۰۱۵=۲۰ لینه/قوس ۱۳۹۴